JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 30sten JUNY, 1821. N. 26.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Den 22sten Juny, 1821.

NAAR AMSTERDAM,

HET GEKOPERDE FREGAT SCHIP

SARA MARIA,

Kapitein P. BOSTYN.

Zal zonder uitstel vóór of op den 31sten July vertrekken. Voor Vracht of Passagie vervoege men zich ten kantoore van

BING & JUTTING.

PUBLICATIE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Overwegende dat de nieuwe Organisatie van de Schutterÿ alhier, als nu kan plaats hebben.

Is goedgevonden en verstaan:

Eene permanente Commissie te benoemen, geÿk dezelve hierbÿ benoemd en te zamen gesteld wordt uit den Majoor van de Schutterÿ, een' door den Gouverneur te benoemen Officier, en den Secretaris van den Raad van Policie, ten einde niet alleen de hiervorengemelde Organisatie te bewerkstelligen, maar om in het vervolg de jaarlÿksche inschrÿvingen waartenemen, over de vrÿstelling van persoonlÿken dienst te oordeelen de indeeling van nieuwe manschappen te doen, en de contribuanten te quotiseren, overeenkomstig een deswegens te formeren Reglement.

Ook nog eene permanente Commissie van Doleantie, wegens te betalene Contributie tot instandhouding der gewapende Burgermagt te benoemen zoo als dezelve bÿ deze benoemd wordt en bestaan zal uit de twee in de beurt zÿnde Raden Commissarissen uit den Raad van Policie met en benevens een' door den Gouverneur te benoemen Officier en den Secretaris van den Raad van Policie, ten einde over de bezwaren der Contributie schuldigen te oordeelen, mede ingevolge een daaromtrent te maken Reglement.

Gedaan op Curaçao den 25sten Junÿ, 1821, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR..

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie.

(w g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, dato ut supra.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Den 21sten Juny 1821.

GOUVERNEMENTS WISSELS.

DE Raad Contrerolleur der Financien, zal op autorisatie van Zyne Excellentie P. R. Cantz'laar, Gouverneur dezes en onderhoorige eilanden, enz. enz. enz. by inschryving aan de meestbiedende verkoopen: Wisselbrieven in Hollandsch Courant, ten bedrage van 3800 Pezos van Achtten, voor Militaire tractementen en soldyen over de maand Juny, te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur voornoemd, op, en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in 'sGravenhage, alle op twee maanden na zigt.

De betaling voor de te verkoopene Wissels zal moeten geschieden de eene helft in zilver of-klein geld, en de andere in bewyzen van enkelde Johannissen.

De inlevering der Billetten van inschryving zal plaats kunnen hebben van heden af, tot uiterlyk op den 2sten der volgende maand July voor 12 ure, terwyl het antwoord op dezelve den 3den daaraanvolgende zal gegeven worden.

De Raad Contr. der Fin. voornoemd,

NUBOER.

MANIFEST

Aan de inwoners van Venezuela, door den Veld Maarschalk Don Miguel de la Torre, Generaal en Chef van de expeditionaire armee van het vaste land, over de voortzetting van den oorlog.

(Het vervolg van onze laatste.)

[Hier volgt eene andere byzondere nota van dezelfde datum van Bolivar aan La Torre.]

"*Myn waarde vriend!* – Indien, aan den eenen kant, het bezit van de stad Maracaybo voor ons een wenschelyk voorwerp geweest is, is hetzelve nu, aan den anderen kant, eene zaak van leedwezen geworden, door den toestand waarin hetzelve ons beiden plaatst. Gy zult ongetwyfeld my, het regt laten wedervaren te gelooven, dat ik geen deel had in de transformatie van die stad. Neen, nooit zoude ik, met mynen wil, in eene zaak bemoeid hebben, welke, van alle kanten beschouwd, gevaarlyk is. Hoe konde ik een achtingswaardig vriend, gelyk gy zyt, dwingen, om maatregelen, onovereenkomstiglyk met uwe gevoelen, te nemen? en hoe konde ik een volk verlaten, dat ik reeds onder de bescherming van onze wapenen genomen heb, en dat door de grondwet van Columbia beschut werd? Wat my aangaat, een van beiden was eene zaak van het grootste leedwezen, zonder nog het grootste aller bezwaren by te voegen: de verdenking van onze goede trouw.

"Vraag niet, myn vriend! dat indien wy ons in den wapenstilstand plegtiglyk verbonden hebben, om overloopers terug te geven, of ten minsten, geene opstand aantemoedigen, waarom dan zoude ik my daaraan heiliglyk gehegt hebben; maar in dit voorbeeld, blyft het zeer twyfelachtig op het gouvernement van Columbia gehouden zal zyn, om Maracaybo terug te geven; en geene andere dan zeer onpartydige scheidsmannen konden met eenig regt de vraag oplossen. Weet, dat zonder reden, eene algemeene misnoegdheid, ten deze dagen, door den wapenstilstand, de overhand genomen heeft.— Hoe veel te meer zoude deze misnoegdheid zich niet ontvouwen, waren wy gezind om Maracaybo overtegeven? Gy moet weten, dat alle onze troepen eene schrikkelyke ontbering onder gaan hebben, welke door werkeloosheid nog onverdragelyker worden zal; en dit is de reden, dat er geen enkel korps van onze troepen bestaat, welke zich niet beklaagt over de opschorting der vyandelykheden, waardoor hunne folteringen verergerd worden.

"Geloof my, ik wensch zeer naar vrede, en daarom is het, dat ik als het eenigste middel, om onze vriendschappelyke betrekkingen te verlangen, voorgesteld heb, de inwilliging van het geen wy geëischt hebben, en eene gelyke vermindering der troepen aan beiden kanten. In den nieuwen wapenstilstand zullen wy instaat zyn voor alle mogelyke toevallen voorzien en eene committée mag benoemd worden, waar van brigadier Correa president zal zyn, om alle bezwaren, welke zoude kunnen ontstaan te bemiddelen, en tegen welker vonnis geene der partyen appelleren kunnen.

"Het is waarlyk te beklagen, dat terwyl de goede trouw aan beide zyden blykbaar is, er on aangename gebeurtenissen plaats grypen, welke ons kunnen dwingen, om weder de wapens op te vatten.

"Indien gy slechts onze grenzen zult naderen, kunnen wy onder ons de geheele zaak te Carache tot schikking brengen, en het schouwspel te St. Anna hernieuwen.

"Generaal Urdaneta berigt my, dat hy U bekend gemaakt heeft, met de gebeurtenissen, betrekkelyk Maracaybo; maar ik weet niet in welke termen hy zulks gedaan had, noch heb ik niet het afschrift van zyne communicatien. Ik twyffel niet of hy heeft deze zaak met byzonde re belangen behandeld, daar alle zyne vrienden en zyne familie daar wonen, daarom zal ik zyne verrigtingen niet bedillen, tot dat ik dezelve gezien heb.

"Ik hoop, dat gy my een duidelyk antwoord, op de in myne officieele aanschryving behelsde vragen, geven zult, als eene zaak van groot gewigt voor beide gouvernementen; en myne gevoelen nopen my hierby te voegen, dat welke beweegreden er mogen zyn, om eene scheuring tusschen ons te verwekken, des te omzigtiger wy behooren te zyn, in de vervulling van de traktaten, en van het menschelyke regt, zynde gelyk wy zyn, het middelpunt van eene groote kreis van werkzaamheden in de nieuwe wereld, gelyk wy het voorwerp zyn van de overweging van hoogere verstandsvermogens, en ons eer en opregtheid toeëigenen.

"Zelfs als ik voor een oogenblik toelaat, dat er bykomende inbreuken en dwalingen, aan beide kanten, begaan zyn, behooren wy niet, en kunnen dit niet, door nieuwe dwalingen en inbreuken vergrooten, en dit myn gevoelen zynde, haast ik my U dit bekend te maken, dat gy dezelve niet mistrouwt en dat gy my naderhand volgens deze beoordeeldt.

"BOLIVAR."

Nieuwe onzekerheden, of liever nieuwe waarschynlykheden, betrekkende de weinige opregtheid van Z. E. den president, gaven my de ware meening en uitdrukkingen van zyne brieven te kennen. In zyne officiele depeche, zag ik vele drogredenen, die geschikt zyn, om slechts degene te misleiden, welke onkundig zyn met de echtheid, der oorzaken, die daarin bevat zyn, of zulke die belang hebben, om bedrogen te worden. Ik bemerkte eene zonderlinge tegenspraak, toen hy beweerde dat generaal Urdaneta geen deel had in het optrekken des battallions naar Maracaybo, en dat het een uitsluitend werk van deszelfs kommandant Heras was, zonder zyne voorkennis of toestemming, terwyl Urdaneta zelven my in zyne depeche van den 11den berigt, dat hy het gezegde batallion gezonden heeft, op verzoek der inwoners van die plaats. Ik beschouwde het gedrag van kommandant Heras ten eersten als laakbaar, doch vervolgens vond ik hetzelve door byzondere redeneringen noodzakelyk en billyk. Ik merkte op, dat de stad van Maracaybo, verklaard werd als niet behoorende tot het Spaansche grondgebied, sedert dat eenige van derzelver inwoners, die de vryheid der overigen vermeesterd hebben, het geschreeuw van scheiding gaven, en het geen nog hatelyker is, dat is, wyl dit geschiedde zonder de medewerking van het grootste gedeelte van dezelve, tot welke zy eertyds behoorden, en met dewelke zy een eenig en ondeelbaar huisgezin uitmaakten, en ik merkte op, dat deze verklaring gedaan werd door Z. E. den president, die in Mei 1817 een groot getal personen, die leden van zyn gouvernement waren, als verraders beschouwde, om dat zy hetzelve verlieten en zich te Cariaco nederzetten, eene plaats meer overeenkomstig hunne zekerheid, welvaren en omstandigheden.

Ik merkte op, dat Z. E. plegtig als heilig verklaarde, het regt van openbare en volstrekte muitery, dewelke hy zelve, zoo dikwyls en met zoo vele strengheid onder zyn volk veroordeelde, en terwyl de grond van Venezuela nog vochtig is met het bloed van zoo velen, die door hem opgeofferd waren, om dat zy dat regt, hetwelke hy toen als een misdaad aanschouwde, gebruikt hadden.

Ik zag de gebeurtenis van Maracaybo vergeleken worden met die van Monte Video, dat in bezit genomen is door de Portugeesche troepen en daar de acte van afkeuring, welke aan de zyde van het hof van Madrid gedaan werd, de onregtmatigheid hiervan duidelyk bewyst, wanneer omstandigheden alle eisschen nutteloos mogen maken, zonder echter den aanval te regtvaardigen, is dit eene opene breuk van het algemeene regt.

Ik zag, dat men een misbruik maakte van de uitboezemingen, die gedaan werden in het midden van de vreugde der zamenkomst te Santa Anna. Ik was tegenwoordig, toen men sprak over de zwarigheden, welke mogten onstaan hebben wegens de grensscheidingen, bepaald by den wapenstilstand. Z. E. de president gaf aan mynen voorganger te kennen, dat hy, ten einde dezelve te beslissen den brigadier Don Ramon Correa aan zyne zyde zoude benoemen, waarop de laatste zeide, dat hy tot dat oogmerk luitenant kolonel Josef Gabriel Perez verkozen had.

Hoe groot is dus myne verbaasdheid geweest, toen ik zag, dat Z. E. de president in eene officieele depeche de byzonderheden van deze verhandeling, tot andere oogmerken, dienstig maakte, welke zeer verschillend waren aan die, dewelke wy voorgenomen hadden; inzonderheid, wanneer hy wist of had moeten weten, dat noch de kiescheid, de eer of de bekende omstandigheden van bregadier Correa, noch de omzigtigheid en vastgestelde orde van gouvernementen, en byzonderlyk de wetten en gewoonten van de onze eene dergelyke verrigting mogelyk kunnen maken! Hoe groot moest myne verbaasdheid geweest zyn, om te beschouwen, dat in den toekomst deze opregtheid in een ongunstig licht mogt verschynen, geschikt om het oordeel van allen de gene, die ver van het toneel der daadzaken zyn of de gene, die niet wel bedreven zyn in de laatste onhanderdeling ten zynen nadeel doen beslissen.

(Het vervolg hierna.)

Den 29sten Juny 1821.

NAAR AMSTERDAM,
DE NEDERLANDSCHE BRIK
MARTHA & ELIZABETH,
Kapitein G. Swart.

Zal zonder uitstel op ultimo dezer maand vertrekken. Voor Vracht of Passagie vervoege men zich ten kantoore van
THs. JUTTING & ABm. DE VEER, Junior.

June 28, 1821.

FOR BOSTON,
To sail in a few days,
THE BRIG
HOPE,
B. Mann, Master.

For Freight or Passage, apply at the Store of
SAMUEL LYON.

The Public are cautioned not to credit the Crew of said brig, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee.

June 28, 1821.

FOR NEW YORK,
To sail in about fifteen days,
THE SCHOONER
MACDONOUGH,
R. Auger, Master.

For Freight or Passage, apply at the Store of
SAMUEL LYON.

The Public are cautioned not to credit the Crew of said schooner, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee.

June 28, 1820.

FOR BOSTON,
To sail shortly,
THE SCHOONER
JOSEPH,
H. Stevens, Master.

For Freight or Passage, apply at the Store of
SAMUEL LYON.

The Public are cautioned not to credit the Crew of said schooner, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Naardien sommige Ingezetenen wonende in het Stads District, en welke niet uit hoofde van ouderdom of vrÿstelling door de daartoe bevoegde Commissie, van perpersoonlyken dienst in de Schutterÿ alhier ontslagen zÿn, in gebreken zÿn gebleven te voldoen aan de aanzegging of oproeping bÿ onze dispositie van den 21sten dezer, dewelke den volgenden dag is gepubliceerd geworden, en daardoor als nog niet zÿn ingedeeld in het nieuw georganiseerde bataillon Schutterÿ.

Is dienvolgens goedgevonden en verstaan: de bewoners van het Stads District, en wel namelÿk van de Willemstad, de Overzÿde der Haven, Pietermaai en Scharlo, zÿnde vaste Ingezetenen dezes Eilands, van den ouderdom van achtien tot vÿftig jaren, dewelke bÿ de hiervorengemelde dispositie van den 21sten dezer niet zÿn uitgezonderd, bÿ deze voor de tweede maal te gelasten om op aanstaanden Donderdag den 5den der eerstvolgende maand Julÿ, des namiddags te vier ure, te vergaderen binnen het Fort Amsterdam ten einde in het vorengemelde bataillon Schutterÿ te worden ingedeeld; op verbeurte eener boete van vÿftien pezos van achten door de genen die in gebreken mogten blÿven hieraan te voldoen, of in stede dier boete, met eene gevangenis van vier dagen te worden gestraft, zonder onderscheid van rang of stand, en voorts zoo als in de voorzeide dispositie van den 21sten dezer is uitgedrukt.

Gedaan op Curaçao den 29sten Junÿ, 1821, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR..

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie.
(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam in de Willemstad, aan de Overzÿde, op Pietermaai en Scharlo dato ut supra.
(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Den 29sten Juny 1821

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er ter Gouvernements Secretary een Brieven Zak zal worden opgemaakt om op aanstaanden Maandag den 2den July met het schip de Zee Meeuw, gevoerd door schipper J. R. Böning, naar Amsterdam verzonden te worden, en dat dezelve des ochtends te 7 ure precies zal gesloten worden

W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

22. golet Alexander, Coolman, Spaansche kust
25. —— Las Hermanas, Evertsz, Aruba
—— Macdonough, Auger, New York
bark Commodore Patterson, *M*arten, Puerto Cobello
golet Hying Fish, Reaburn, La Guayra
brik Hope, *M*ann, Boston
—— Rebecca Ann, Bicker, New-York

UITGEKLAARD—JUNY.

26. lantje Trinidad, Montanis, Sp. kust
27. golet Las Hermanas, Evertsz, Aruba
—— Alexandria, Coolman, dito
29. —— Twee Zusters, Bareth, dito
—— Bermudian, Porrier, Spaansche kust
—— Dorothea, Evertsz, dito

BELANGRYKE TYDING VAN DE KUST.

Zoo als wy in onze laatste voorloopig gemeld hebben, zyn er alhier vele belangryke tydingen in deze week van de kust ontvangen. Op Donderdag zyn niet minder dan achtien zeilen alhier van Puerto Cabello onder convooy van Z. M. brik de Merkuur, kapitein De Quartel, aangekomen, elk der vaartuigen was opgehoopt met personen en derzelver bagagie, het getal wordt gerekend te bedragen op 1500 personen, meest vrouwen.

Uit het geen wy in staat waren te vernemen van wegens de oorzaken dezer emigratie, schynt het dat op den 24sten dezer de divisies van generaals La Torre en *M*orales, als mede die van generaals Bolivar en Paez, elkander in de vlakten van Carabobo, ontmoet hadden en een' algemeenen en bloedigen veldslag tusschen hen plaats greep. *M*en zegt, dat het gevecht vroeg in den morgen begon, en byna den geheelen dag hardnekkiglyk geduurd heeft. Het verlies der Spanjaarden, indien wy naauwkeuriglyk berigt zyn, moet zeker zeer zwaar geweest zyn, hetzelve bedroeg aan dooden, gekwesten en vermisten byna de helfte van de twee strydende divisien. Het schynt, dat zy geheel verslagen werden, de kavallery en infanterie in alle rigtingen vlugtende, verwarden zich door elkander en veroorzaakten de grootste wanorder, waaraan men in eenig opzigt hunne volkomen nederlaag kan toeschryven. Generaals La Torre en *M*orales kwamen den volgenden dag te Puerto Cabello aan, vergezeld van een gedeelte hunner overblyvende magt, en van dat oogenblik aan begonnen de verstrooiders optedagen, welke het getal dier gene, welke van het slagveld ontvlugt waren, tot op 2000 man bragten. De Spaansche magt bestond in het begin van den slag uit de regimenten van Barbastro, Burgos, Castilla, Valencia, en Infanté, bedragende in alles op 2500 infantery en 1400 kavallery. Die der Independenten wordt begroot op 3000 infantery en 1800 kavallery. *M*en zegt, dat de Spaansche infantery zich wel gedragen heeft en verscheidene charges der Independenten met standvastige moed heeft uitgestaan. Het regiment van Barbastro werd byna geheel in stukken gehouwen; dat van Castilla leed ysselyk, maar door eene schielyke retraite ontdoken zy hunne volkomen vernieling. Het regiment van Valencia, dat de retraite van hunne vlugtende kameraden dekte, werd zoo naauw gedrongen, dat zy verpligt waren een gesloten vierkant te formeren, en in dezen toestand sloegen zy herhaalde aanvallen van de kavallery van generaal Paez terug. De Spaansche kavallery gedroeg zich op de schandelykste wyze, en vlood schaamteloos van het slagveld, en verstrooide zich in de binnen landen. Er waren twee bataillon Engelschen in de gelederen van de Independentsche armee, wier koele en standvastige dapperheid veel tot den nederlaag der Spanjaarden toegebragt hebben.

Op het ontvangst van deze noodlottige tyding te Puerto Cabello, welke zoo wy vernemen eerst door den aankomst van de Spaansche bevelhebbers zelven, bekend gemaakt werd, had eene algemeene verwarring plaats, en de inwoners door vrees en ontsteltenis bevangen zynde, begonnen naar de schepen te vlugten, medenemende alles wat zy maar konden; en op Woensdag vertrok de vloot, bestaande in negentien zeilen, van Puerto Cabello voor deze haven, maar achttien zyn er alleen aangekomen, men veronderstelt, dat het vermiste vaartuig in de handen van de Independentsche kapers gevallen is, dewelke voor eenigen tyd hieromtrent kruisten.

Aan den anderen kant, als ware het tot tegenwigt der neerlaag van de Spanjaarden te Carabobo, heeft kolonel Pereira eene voortreffelyke overwinning over de divisie van Bermudez behaald. Wy zyn berigt, dat na verscheidene schermutzelingen tusschen hunne onderlinge buiten posten, waarin de Spanjaarden verslagen werden, kolonel Pereira zyne magt naar Caracas in twee divisien deed trekken, wanneer eene wanhopige en bloedige slag voor viel in de straten van die stad, van waar de Independenten gedwongen waren met het verlies van 600 dooden en 200 gekwetsten te retireeren. De Spaansche magt bestond in 1800 man, en die der Independenten beliep op 2000.

Voor deze actie zond kolonel Pareira een order naar La Guayra, om te verzoeken, dat het garnisoen van die plaats hem met allen mogelyken spoed zoude bystaan. Dit had ten gevolge van een groot alarm onder de inwoners te veroorzaken, en de stad werd terstond een schoowspel van verwarring, iets gelykende naar de laatste emigratie van die plaats. Byna de geheele bevolking van La Guayra en een aantal der inwoners van Caracas scheepten zich in aan boord van 50 vaartuigen, en vertrokken op verleden Zondag naar Puerto Cabello, onder convooi van Z. M.'s brik de *M*erkuur, en het Spaansche fregat Ligera.

Omtrent 100 vaartuigen bleven nog te Puerto Cabello, onder deze zyn de Ligeqa, eene brik van 20 stukken, en een gewapend vaartuig.

Op Zondag kwam de brik Hope, Mann, in 22 dagen reis van Boston, alhier aan. Op de hoogte van Klein Curaçao werd er op de Hoop geschoten en bygehaald door de kaper Resurrection, dezelfde kaper, welke wy in onze laatste gemeld hebben genomen te zyn, door den Venezuetiaansche kruizer Josefa. De kommandant gedroeg zich zeer beleefd tegen kapitein *M*ann, en na een kort oponthoud liet hy de Hope zynen weg vervolgen.

Wy hebben uit de dagbladen van Maracaybo de volgende vertalingen gemaakt:

COLUMBIA.

Bulletin van de Bevrydende Armee, gedagteekend Boconó den 17den Mei 1821.

Z. E. de president verlosser ontving verleden avond de loffelykste despetches der armee van het oosten en de Apure, en van de troepen onder het bevel van de kolonels Ramos en Carillo, welke ten westen en op Mijagual en Guanarito de krygsverrigtingen voortzetten. Onze berigten van het oosten zyn tot den 8sten April, en schoon generaal Bermudez tot dien tyd geene orders ontvangen had, om de vyandelykheden te beginnen, maakte hy zich evenwel gereed den stryd te beginnen, aangemoedigd door de gevoelens van het volk van de kust van Curiepe en de Tuy tegen de Spanjaarden, te meer daar zy gretig om de bescherming van onze wapens verzochten. Cupira, bestuurd door kapitein Lorenzo Bastillo, was de eerste in de hervorming; deszelfs inwoners namen de wapens op en maakten gebruik van het regt, hen door den wapenstilstand toegewezen, om zich onder de banieren van de republiek intelyven; van hier bevorderde ons oosterlyk leger deszelfs positie, om de brave en deugdzame burgers tegen eenige aanslag of wraak van den vyand te beschutten. Het leger van de Apure was op den 10den dezer in vollen marsch, na vooraf door adjudant Nikolaas Rodriguez, van de ligte troepen des konings regiment, vermeerderd te zyn geworden, die, met nog 10 gemeenen, die op den 5den dezer van Calaboze deserteerden, en tot Paez overgingen. Van dezen officier hebben wy de geloofwaardigste en omstandigste berigten ontvangen, aangaande den jammerlyken en vernielenden toestand der koningsgezinden, en de algemeene geneigdheid van de verdrukte inwoners, ja zelfs der militairen, om de zaak der Spanjaarden optegeven. Het geheele bataillon der ligte troepen zoude tot ons overgegaan zyn, wanneer hun plan ontdekt werd voor en aleer hetzelve ten uitvoer konde gebragt worden. Door gedurige en talryke overloopingen is de divisie van Morales tot eenen staat van verval gebragt; geheele kompagnien en detachementen van dezelve zyn tot ons leger overgekomen. Hongersnood, naaktheid, en de harde en brutale behandeling der Spaansche bestuurders, gevoegd by de overtuiging van de billykheid onzer zaak, en de meerderheid van onze magt, verhaasten de ontbinding van de koninglyke magt.

Kolonel Ramos heeft eene volmaakte overwinning over de guerillas des vyands behaald, die, zamen met Ferriu en Hernandez, de districten van Mijagual en Sabana onveilig maakten. Hy nam van hen 25 uitgeruste paarden, en eenig vee. Op den 15den dezer, meer dan 150 mannen, en het grootste gedeelte der familien, die door de guerillas weggevoerd waren, kwamen over tot kolonel Ramos. Kolonel Carillo vervolgde op den 12den dezer zynen marsch van Carache naar Tocuyo en Barquisimeto, na kolonel Vergas met een kolonne naar Curarigua afgevaardigd te hebben, benevens luitenant kolonel Legarra, met een sterk corps van kavallery naar Yumucáro, en luitenant Alvares naar Carora, om de verschillende partyen in dit district gevormd, tegen de Spanjaarden, die reeds gedwongen waren, dat grondgebied te verlaten, te herstellen. In het begin van deze maand, schudde de stad van Sarare, bestuurd door de alcalde Nicolaas Torrella en de heilige vader Torrella het juk van het koninglyke gezag af, en vaardigde eene bekendmaking van het geval aan Z. E. den president verlosser af, byvoegende, dat 90 ruiters en eene kompagnie infanterie bereids georganiseerd waren om den regter vleugel van den vyand te belemmeren.

Het geheele westerlyke gebied van Caracas, strekkende van Barquisimeto tot Caroro, is met de republiek vereenigd, door de brave pogingen van deszelfs inwoners. Die van Siquisique, Arenales en Caroro, verdienen onzen besten lofuitingen, dewyl zy alleen zonder bescherming, sedert den 1sten Maart tegen de 1ste en 3de divisien vechten; hebbende tegengegaan en verslagen de gansche magt, welke gezonden was, om hun weder onder het Spaansche gouvernement te brengen; zy hebben zich gewapend met de uit de handen hunner onderdrukkers ontworstelde geweren, waarmede hen gelukt was de laatste voor eeuwig uit hun grondgebied te verdryven, die door hunne schandelyke lafhartigheid en zwakheid verward waren. Zulk eene gelukkige gesteldheid, aan den kant van het volk, belooft een spoedig einde van deze veldtogt. De inwoners van het land, voegen in voorbaat hunne medewerking by die hunner verlossers, door aan de laatste overal de poorten te openen, en smeken onze bescherming af, welke zy als eene hemelsche bescherming aanschouwen. Het leger zal niet lang meer op de beloning, die hetzelve najaagt, blyven staren, zonder dezelve te verkrygen, ziende de groote oorzaak, welke het zoo edelmoediglyk onderschraagt met den volmaaksten uitslag bekroond. De vyanden vlugten in alle rigtingen, en geven zich over aan onze dappere troepen, vreezende zelfs te vlugten. Dusdanig is de staat onzer armee,

welke bezig is, een perk aan de kwalen onzes lands te stellen. Eene enkele overwinning zal onzen grond van het ellendig overschot der Spaansche armee zuiveren. Met hen, zullen de ellenden, waarmede Columbia geteisterd wordt voor eeuwig verdwynen, en vryheid; onafhankelykheid en vrede zullen de verdiende vruchten onzer gemakkelyke triumph zyn.

SANTIAGO MARIÑO, Gen. en Chef.
(Zie Vervolg.)

IMPORTANT INTELLIGENCE FROM THE MAIN.

As we anticipated in our last, news of much importance have been received this week from the Main. During Thursday no less than eighteen sail of vessels arrived here from Puerto Cabello, under convoy of His Majesty's brig Mercury, capt. De Quartel, each vessel crowded with passengers and their luggage; the whole computed to amount to about 1500 persons, the majority of them being females.

From what we have been able to learn relative to the causes which produced this emigration, it appears, that,on the 24th instant the divisions of generals La Torre and Morales, and likewise those of generals Bolivar and Paez, having been assembled on the plains of Carabobo, a general and most sanguinary conflict took place between them. The action is stated to have commenced early in the morning, and to have been obstinately continued nearly the whole of the day. The loss of the Spaniards, if we are correctly informed, must have been severe indeed, their killed, wounded and missing, amounting to nearly one half of the two divisions engaged. It seems that they were in the sequel completely routed, the cavalry and infantry flying in all directions, and becoming blended with each other, produced the utmost confusion, to which may be attributed, in some degree, the result of their total defeat. Generals La Torre and Morales arrived in Puerto Cabello on the following day, accompanied by a part of the remnant of their forces, and from that time stragglers began to come in hourly, which encreased the number that escaped from the field of battle to about 2000 men. The Spanish forces at the commencement of the action, consisted of the regiments of Barbastro, Burgos, Castilla, Valencey and Infanté, amounting in all to 2500 infantry and 1400 cavalry. Those of the Independents are stated at 3000 infantry and 1800 cavalry. The Spanish infantry are said to have behaved well, and sustained repeated charges of the Independents with determined resolution. The regiment of Barbastro was nearly cut to pieces; that of Castilla suffered severely, but was preserved from utter distruction by making a rapid retreat. The regiment of Valencey, in covering the retreat of its flying comrades, was so hard pressed, as to be obliged to form into a so'id square, and in that situation repelled repeated charges of the cavalry of general Paez. The Spanish cavalry behaved in a most disgraceful manner, and shamefully fled from the field of battle, and dispersed themselves in the interior. There were two battalions of Englishmen in the ranks of the Independent army, whose cool and determined bravery is said to have contributed much to the defeat of the Spaniards.

On the receipt of this disastrous intelligence in Puerto Cabello, which we understand was first communicated by the arrival of the Spanish commanders themselves, a general scene of confusion took place, and the inhabitants, in the terror and consternation which had seized them, began to hurry on board the shipping with what effects they could take with them; and on Wednesday, the fleet, consisting of nineteen sail, left Puerto Cabello, for this port, but as eighteen have only arrived, it is supposed that the missing vessel has fallen into the hands of the Independent privateers which have been cruising for some time past to windward.

The counterbalance, as it were, the reverses of the Spaniards at Carabobo, colonel Pereira has gained a signal victory over the division of gen. Bermudez. It seems, that after several skirmishes between their respective out posts, in all of which the Spaniards were worsted, colonel Pereira pushed his forces into Caracas in two divisions, when a most desperate and sanguinary conflict took place in the streets of that city, from which the Independents were compelled to retire with the loss of 600 killed, and 200 prisoners. The Spanish force consisted of 1500 men, and that of the Independents amounted to 2000.

Previous to this action, colonel Pereira sent down an order to La Guayra to request that the garrison of that place would join him with all possible despatch. This had the effect of creating considerable alarm among the inhabitants, and instantly the town became a scene of confusion, something similar to the description we gave of the late emigration from that place. Nearly the whole of the population of La Guayra, and a number of the inhabitants of Caracas embarked on board the shipping, which amounted to about 50 sail, and on Saturday last this fleet proceeded to Puerto Cabello under convoy of His Majesty's brig Mercury, and the Spanish frigate Ligera.

About 100 sail of vessels still remain in Puerto Cabello; among them is the Ligera, a ketch of 20 guns, and an armed feluca.

On Sunday arrived brig Hope, Mann, 22 days from Boston. Off Little Curaçao the Hope was fired at and brought to by the privateer Resurrection, the same vessel which we mentioned in our last as having been captured by the Venezuelian cruizer Josefa. The commanding officer of the privateer behaved with politeness to capt. Mann, and after a short detention permitted the Hope to proceed.

Same day arrived schooner MacDonough, Auger, 25 days from New York, by which we received our regular files of the New York Advocate to the 26th of May. Extracts from them will be find in the last page.

His Excellency the Governor has received official information from General La Torre, that the ports of Maracaybo, Coro and Barcelona are declared to be in a state of Blockade. To day we publish the original document in an extra sheet, in Dutch and Spanish, having received it at too late an hour to permit of its being translated also into English. It will however, appear in that language in our next.

From Maracaybo Gazettes we have made the following translations.

COLUMBIA.

Bulletin of the Liberating Army. Head quarters, Boconó, 15th May, 1821.

Capt. Horta, with 20 dragoons, destined to Ospino, fell in on the 13th inst. with a guerilla party of the enemy, composed of 40 infantry and cavalry, at a league distant from that town. He charged them, slew six of their men, and took 31 prisoners, besides 27 muskets and 9 carabines. This brave officer was instantly rewarded by H. E. the Liberator with the rank of lieutenant colonel. The army will feel a pride in contemplating that the number of prisoners in this last affair, as well as in a preceding one, exceeded the total number of our warriors who engaged the enemy. This campaign is opened under the most brilliant auspices. While the strength of the foe is daily diminishing, we are gaining ground, and growing every hour more considerable and imposing. Within a few days a signal victory, gained by our arms, shall for ever close the theatre of war in Columbia.

SANTIAGO MARIÑO,
General in Chief.

Bulletin of the Liberating army, dated Boconó 17th May, 1821.

H. E. the Liberator President received last evening the most plausible despatches from the armies of the east and the Apure, and from the columns under the command colonels Ramos and Carrillo which operate in the west and on Mijagual and Guanarito. Our advices from the east are as late as the 8th April, and although general Bermudez had not until then received any orders as to the breaking of hostilities, he was however prepared to commence operations, animated by the sentiments of the people of the coast of Curiepe and the Tuy against the Spaniards, and by their voluntarily seeking the protection of our arms. Cupira, governed by capt. Lorenzo Bustillo, has been foremost in the transformation; its inhabitants took up arms and made use of the right allotted to them by the armistice to incorporate themselves under the banners of the republic; hence our eastern army advanced its positions, in order to shield those brave and virtuous citizens against any attempt or vengeance of the enemy. The army of Apure was on the 10th inst. in full march, having been previously augmented by an adjutant of the light troops of the regiment of the king, Nicolas Rodriguez, who with 10 privates deserted from Calaboso on the 5th inst. and went over to general Paez. From this officer the most authentic and circumstantial accounts have been received respecting the lamentable and ruinous situation of the Royalists, and the general disposition of the oppressed inhabitants, nay even of the military, to relinquish the Spanish cause. The whole battalion of the light troops was about going over to join our army, when its plan was discovered before it could be brought into effect. By frequent and numerous desertions, the division of Morales is reduced to a skeleton; whole companies and detachments of it are passing over to our army of the Upper Plains. Famine, nakedness, and the harsh and brutal treatment of the Spanish rulers, joined to the conviction of the justice of our cause, and the superiority of our forces, accelerate the dissolution of the Royalist army.

Colonel Ramos has obtained a complete triumph over the enemy's guerillas, who, headed by Ferriu and Hernandez, infested the districts of Mijagual and Sabana-dulce. He took from them 25 horses equipped, and some cattle. On the 15th inst. upwards of 150 men, and the greatest part of the families taken away by the guerrillas came over to colonel Ramos. Colonel Carrillo on the 12th inst. proceeded on his march from Carache towards Tocuyo and Barquisimeto, after having detached colonel Vergas with a column to Curarigua, lieutenant colonel Legarra, with a strong body of cavalry to Yolmucáro, and lieutenant Alvares to Carora, to rally the several parties formed in that district against the Spaniards, who were already forced to abandon that territory. In the beginning of this month, the town of Sarare, governed by the alcalde Nicolas Torrella, and the holy father Torrella, shook off the yoke of the royalist dominion, and despatched an account of the event to H. E. the Liberator-President, adding that 90 horses and a company of foot were already organized and harassing the right wing of the enemy.

The whole western territory of Caracas, from Barquisimeto to Carora is incorporated with the republic by the brave efforts of its own inhabitants. Those of Siquisique, Arenales and Carora deserve our best applause for contending alone and unprotected since the month of March, against the 1st and 3d Spanish divisions; for having withstood and routed all the forces sent to reduce them anew under the Spanish government; for having armed themselves with the muskets wrested from the hands of their oppressors, whereby they succeeded at last in expelling the latter for ever from their territory, confounded in the opprobrium of cowardice and weakness. Such happy dispositions on the part of the people promise a speedy termination of this campaign. The inhabitants of the country in anticipation, join their co-operations to those of their liberators, by opening every where the gates to them, and strongly demanding our protection, which they look upon as the protection of Heaven. The army will not move long without acquiring the rewards to which it aspires, seeing the great cause, which it so nobly supports, crowned with the most complete success. The enemy fly in all directions, or surrender themselves to our brave troops, fearful even to fly. Such are the preludes of the campaign, which is about to set a period to the evils of our country. A simple victory will clear our soil of the wretched remnants of the Spanish army. With them, the disasters which have befallen Columbia will vanish for ever, and Liberty, Independence and Peace will be the merited fruits of our easy triumph.

SANTIAGO MARIÑO.
General in Chief.

BULLETIN OF THE COLUMBIAN GOVERNMENT.

The Printing Press not having as yet arrived, which we daily expect, in order to convey to the public knowledge some account of the very interesting events occurring within the capital of the republic, by means of a regular paper, to be denominated the Equinoctial Gazette, we have thought proper, provisionally, to give to the people an abstract thereof in this single sheet, for their intelligence.

The Liberator having on the 4th April appointed brigadier general Antonio Nariño as Vice-President of the Republic, with the special charge of installing the Congress, and removing all obstacles which might prevent its execution, H.E. appeared on the 27th in this city to fulfil this important commission. The necessary measures were speedily adopted, and every difficulty overcome. The deputies were convoked for the 6th day of May. A committee composed of Messrs Felix Restrepo, Francisco Pereira, Vicente Azuero, Miguel Zárraza and Prudencio Lanz, was invested with due powers to that effect: this done, the wished for day arrived, the grand day for Columbia—The representatives of the nation, after having assembled in the church and heard the usual ceremonies performed, repaired to the hall appointed for the installation. H. E. the Vice-President delivered an inaugural speech, plain, but to the purpose, and full of luminous principles; after which he proceeded to the great act of the installation. The usual oath being administered to the representatives, Mr. Felix Restrepo was elected President of that body. Fernando Peñalver Vice-President, and Francisco Soto and Miguel Santa Maria, Secretaries. Thus was the Congress of Columbia installed according to the wishes of the Liberator, and the vows of the nation.

Inhabitants of Columbia! the torrents of blood which have bathed your soil, and your immense sacrifices will not be lost in vain. Your representatives, animated by the happiest feelings, and prompted by the public welfare, are already discussing the great interest of the nation, and digesting the plans of your felicity. If the sound of the cannon obstructed for a while the voice of the law, the cannon now sounds afar, and the voice of order, of organization and of the law, is about to be heard assuming its empire.

It is impossible to describe the joy, the ecstacy which pervaded all classes on viewing this act. The illustrious junta of this city allotted three days for a public jubilee to solemnize the same, during which nothing seemed sufficient to the people to vent forth their mirth. The streets were lined with ornaments and illuminated at night. In the square the tree of liberty was planted in the center of numerous arches and busts which encompassed it. On one side of the square the form a castle was reared, on which the national banner was seen waving, and which was afterwards attacked by a line of battle ship, conducting *Despotism*

The first day of these feasts, which preceded that of the installation, passed away in artificial fire-works, discharges of artillery, and preparations for the invasion and defence of the castle. The second, soon after the installation, and some respite for refreshments, was employed in the combat. With the acclamations and effusions produced by the representations of the object which we pant for, and the hope of success among the happy thoughts which struck the people during their rejoicings, the most prominent one was the imprisonment of Despotism, after the victory obtained over the ship, and the sacrifice forthwith made of this monster. On the third day, mass was no sooner over, which was intended for thanksgiving, and on which occasion a most pertinent and energetic sermon was preached by Dr. Manuel Campos, than combats were undertaken both on foot and horseback by masked champions; and the evening of that day was lulled away in private balls. Such have been the demonstrations of these inhabitants, who even in the middle of devastation, did what seems beyond their means and resources. Ay, they have expressed their sentiments, and withal displayed their love of country, their interest for the common cause, their attachment to the republic, and to the sovereign assembly of the nation.

Villa del Rosario de Cucuta, 8th May, 1821.
11th of the Independence.

AMERICAN PAPERS.

New York, May 21.—The arrival of the ships *Importer* and *Manhattan*, in 28 days from Liverpool have brought us London papers of the 17th, and Liverpool of the 19th April. They contain nothing of a cheering or consolatory nature respecting the affairs of Europe It was to be expected, after the disastrous termination of the Neapolitan struggle, that the Austrians would turn their attention to those other parts of Italy, where opposition had shown itself against despotic power. Accordingly, we find that while a part of the invading army was occupying Naples, another strong division marched upon Turin, and compelled the Piedmontese in arms to give way, without scarcely a show of resistance. When the near approach of the Austrians was ascertained, the provisional junta, which had been formed on the abdication of the king, dissolved itself, and delivered over the citadel to the national guard. Only 5,000 patriots were found in arms when the invaders entered the Piedmontese territory. The king had quitted Nice, on the return to his capital, and there can be no doubt that the former state of things would be speedily restored. Like France, after the fall of Napoleon, Italy is to be garrisoned by the troops of the Holy League, and, like France, the people will be made to pay contributions for riveting their chains, by restablishing the arbitrary sway of the legitimates. But it is impossible for matters to continue thus. Liberal opinions will progress, and oppression keep alive the spirit of resistance to tyranny. It is stated, that the Neapolitans were betrayed by all their generals, except the brave Pepe; they are ever accused of cowardice. Indignant at this discovery, the inhabitants are said to have risen upon the Austrians, and to have destroyed a great part of the invading army. We have little doubt that bribery has been employed on this occasion; for it is impossible, after the display of patriotism which appeared so universal throughout the nation, to believe the people would have yielded so tamely as they did, unless they had been betrayed.

May 23.—An article in our South American papers, under the head of Lima. Feb. 7, says, "the necessities of the government, to maintain tranquillity, render it necessary to arm 1500 negro slaves. The moment they are enrolled, they shall be deemed free, and shall not forfeit their freedom unless in case of desertion."

The regiment of *Pardos* or colored people, designated by the name of Numancia who had lately gone over to the Independents, are chiefly natives of Santa Fe, and had been sent by general Morillo to Peru, when he no longer wanted their services, after he took Carthagena. They suffered greatly in their march across the country, and have been unjustly torn from their homes, it might be expected they would avail themselves of the earliest opportunity to free themselves. When they went over to general San Martin, they bound their European officers, and carried them with them.

The insurrection against the Turkish government, seems to be every day becoming more formidable. The Greek nations are represented to be ripe for throwing off the sway of the Sultan, and forming an independent empire. Secret societies have been formed, and their plan extends to Thessaly, Macedonia, Albania, Morea, Romelia, and the islands of the Archipelago—Large sums have been collected, and every one, capable of bearing arms, has been called into the field. The standards adopted are tri coloured, as well as the cockade, and the Greek priests appear to be taking a decided part against the followers of Mahomet. They are said to be in correspondence with Ali Pacha who is turned christian, and assumed the name of Alexander.

The first hostile operation of the Greeks was an attack upon the castle of Giorgoco, situated between Bucharest and the Danube, and garrisoned by 5 000 Turks. This attack was made by 900 Greeks, in a wild and impetuous manner. From the great superiority in number, and position of the Turks, success was impossible, and the Greeks were all destroyed. But they afterwards attacked the place with a more suitable force, and succeeded in taking it, and the greatest part of the Turks were put to death by them. It is added, that the Pacha of Belgrade had retired, and delivered up the castle to the Servians. The emperor Alexander, says the London Morning Chronicle, has, indeed, disclaimed, in the face of Europe, all connexion with this Greek insurrection. Those who are inclined may, if they choose, believe in the sincerity of this monarch, and reject the "*current hypothesis*," which is rather at variance with such a notion. We can only say, that passports were readily given by the Russian authorities to numerous individuals who repaired in arms to Jassy. The population of Russia have long identified themselves with the population of Turkey professing the Greek religion. The Russians are extremely ambitious and fanatically attached to their religion, and from that cause alone they must be disposed to render every assistance to the Greeks which they possibly can. The most absolute sovereign cannot disregard the passions and prejudices of a whole people. Even supposing, therefore, the emperor Alexander to have changed his character, and to have now lost all relish for despoiling his weaker neighbours, we doubt whether it is in his power to prevent the Greeks from recieving most material aid from Russia.

The congress of Laybach had broken up, and the sovereigns, with their different suites, were preparing to return to their respective capitols.

The Catholic emancipation bill has been rejected in the House of Lords by a majority of 39. Only two bishops (Norwich and Rochester) voted for the second reading: all the rest both English and Irish, were hostile to the measure. The church carried the day.

Havana April 30.—The Spanish frigate La Pronta, with seven and a half millions of dollars on board, sailed yesterday for Spain, in company with three ships of war, having under convoy 55 sail of Spanish merchantmen, richly laden with sugar, coffee, cochineal, vanilla, and dollars. It is said to be the richest convoy that ever sailed from Cuba to the parent country, and is estimated by some to be worth one hundred millions!!!

From Rio Janeiro.—We learn by capt. Wallis, from Rio de Janeiro, that after the Constitution was adopted, the bank was strictly examined, and a dificiency of several millions discovered. The Judge of the Custom House, the president of the bank, and several other persons, were committed to prison. But it was said just before capt. W. sailed that the king had deposited diamonds in the bank to cover the loss. His majesty was preparing to depart for Lisbon.

Discoveries in the Southern ocean.—It is now ascertained, that the land lately discovered to the S. E. of Cape Horn, supposed to be a continent, is an island. The officers of the Russian discovery ships, which arrived in Rio Janeiro in the beginning of February from New South Shetland, have stated this to be the fact, and that they actually sailed round the island.

Extracts from late English papers.

LONDON, *April* 16.—The French papers of the 11th state that the prince of Hesse Hombourg is appointed governor of Naples, and that one of the divisions of the army was to be despatched forthwith to the Calabrias. Several corps are said to have already marched. The 8th bulletin of the Austrian army mentions that the marquis de Circello had entered upon the functions of his provisional government, and had reinstated all the public officers displaced by the events of the revolution. By a formal convention with baron Frimont, it appears that the Neapolitan troops were to be sent away from the capitol, and that the civic guard was to retain its organization, subject to the orders of that officer.

INVASION OF PIEDMONT.

April 17.—At a late hour last night we received advices from Turin and from Chambery. In the evening of the 9th instant the following declaration, announcing the termination of the functions of the provisional Junta, was posted up in the streets of Turin:

The Provisional Junta to the Citizens.

The troops commanded by count de Latour, in conjunction with the Austrian troops, are approaching the capital. The junta, which has employed itself with success in the preservation of the public peace, and in guarding against the evils of anarchy and civil war, now confides the care of good order, and the tranquility of the city, to the municipal authorities The inhabitants are informed, for their satisfaction, that the citadel is delivered over to the national guard. Given at Turin, April 9, 1821.

(Signed) MARENTINI, President.

Our advices from Chambery are of the 10th, one day later than from the capital of Piedmont. On that day an estaffette arrived from Turin with the following letter to count Andezeno, governor of Savoy, copies of which were immediately affixed, by his order, in different parts of the city It will be observed that this letter, having neither date nor signature, affords no clue to the source from whence it was communicated to count Andezeno:

"The number of the rebels was 5000. Yesterday (the 8th) the Austrians entered the Piedmontese territory, and encountered the rebels in front of Novara. A single regiment of Hulans proved sufficient to disperse this troop, which appears to have been incapable of making a stand, which perfectly exposes the state of anarchy that subsisted among them. In one hour the citadel of Turin will be evacuated; the Junta is dissolved, and every thing announces that in three days the royal authority will be re-established in the whole of Piedmont, as it has been preserved in Savoy, count Andezeno, by your wisdom and firmness. A true copy,

Chambery, April 10, 1821. ANDEZENO.

April 18.—Numerous arrests, it is said, have lately taken place in Prussia, and the apprehensions of its government have led to an augmentation of the standing army. It was understood that the king of Prussia had good reasons for not obeying his summons to Laybach; and it is now affirmed, that if the Neapolitans had made any stand against the Austrians, the Prussians would have broken out into insurrection.

Castlereagh, now marquis of Londonderry, vacates his seat as a representative of the county of Down in the House of Commons. It is said he will be immediately returned for the borough of Plymton.

Mr. Hellfarth, a printer at Erfurt, has invented a press to print eight sheets at a time. This machine, which may be made of any size, supplies 7000 copies of each sheet in 12 hours, making 56,000 sheets printed on both sides. The machine is put in motion by one horse, and three men are sufficient to supply it with sheets and take them away.—Each sheet perfects itself.

Under the title of regulation, a new and heavy tax will be laid on sugar. It is to affect East India sugar only, to serve as a protecting duty to the West India planter, and to give him a monopoly of the home market.

Great disturbances have taken place at Bologna, occasioned by the students of the University. The course of lectures have been suspended, and the University has been occupied by troops.

Accounts from the frontiers of France state, that in consequence of orders by the minister of war, several regiments are on their march for Lyons and Dauphine. A train of artillery is preparing at La Ferre; it is intended for the corps of observation which is to be assembled in the south.

An account from Lille, of the 30th of March, says: It will perhaps not be amiss to make it known that, at the moment when attempts were made to excite insurrection at Lyons and Grenoble, the following written placard was posted up on the walls of this city:

"The glorious tri colored cockade for ever!
The Constitution of the Cortes for ever!
The Neapolitans for ever!
The great Spanish nation for ever!"

Many copies have been seized and denounced to the police. As early as the 21st, some persons announced at Lille that there had been disturbances on the 20th at Grenoble and Lyons.

An article from Trieste states, that on the 22d ult. near Lissa, on the coast of Dalmatia, the Austrian squadron was attacked and dispersed by that of Naples, and that three brigantines were captured.

A letter from Lisbon, of the 24th of March, states that the inquisition, by the unanimous determination of the Cortes, was on that day abolished.

A letter from Paris of the 14th, states, that advices had been received there from the Ionian Islands, by which it is ascertained, that the Morea and the southern provinces of Greece are manifesting the same spirit of insurrection against the Turkish power as those in the north. Some Greek officers, who acquired their experience in military tactics in the British service, are at the head of the Insurgents, who were collecting in large bodies.

If we may credit the reports in circulation, (observes the Augsburg Gazette) the prince of Carighan has been arrested by some Piedmontese soldiers just as he was going to enter the Milanese territory.

A private letter, inserted in the Milan Gazette, states that the total loss of the Austrians, in the campain against Naples, was seven killed and fifty wounded! Not an Austrian was taken prisoner.

A female of Carisbroke, who has been at the lowest ebb of poverty from her birth, is become entitled to a fortune of eight thousand pounds, in consequence of a recent decision in the court of Chancery.

Brussels, April 12.—A thick veil still conceals the causes which have facilitated the entrance of the Austrians into Naples. This event appears to have been foreseen several days before it happened. It was at first stated to have taken place on the 20th, then on the 23d, and finally it was discovered that it was not until the 24th that general Frimont's army took possession of the capital. The commanders of Gaeta and Pescara resisted every opposition and repelled all attacks, until, after the conventions concluded with other generals, they were summoned to surrender on pain of being treated as rebels. Indeed, the dullest cannot help remarking that the troops which were under the command of chiefs devoted to the constitutional and national cause, such as general Wm. Pepe, Bergani, the commander of Gaeta, and Russo, the commander of Pescara, have displayed equal courage and fidelity; while generals Filangieri Carascosa, and Ambrosio, who negotiated with the Austrians, complain of the treachery of their soldiers, who, they state, even fired on them after they had signed the conventions. We shall, by and by, learn who have been the real traitors.

Fiscaal's Kantoor, den 29sten Juny 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

VERVOLG

Van De Curacaosche Courant van den 30sten Junij 1821.

N°. 644. 1821 Juny 29. *Extract uit het Journaal gehouden by den Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba &c. &c. &c.*

Is gelezen eene missive van Miguel de la Torre, Kapitein Generaal van het Expeditie Leger van de Vaste Kust, in dato 6den Juny ll., behelzende hoofdzaakelyk, dat de Havens van Maracaybo, Coro en Barcelona in staat van blokade gesteld zyn, enz.

Is goedgevonden en verstaan van deze missive, autentiek translaat te zenden aan 'sKonings Drukker alhier, ten einde door het inserreren van hetzelve in de Curaçaosche Courant daaraan de verzochte publiciteit te geven.

De Gouverneur voornoemd,

CANTZ'LAAR.

TRANSLAAT.

Van den Kapitein Generaal van het Expeditie Leger van de Vaste Kust.

Excellentie!—Verpligt zynde vyandelyk te moeten opereren tegen de personen van de Spaansche Natie die zich van dezelve afgescheiden hebben, en byzonderlyk tegen de zoodanigen, welken zich in de provintien van Maracaybo, Coro en Barcelona zyn bevindende, zoo heb ik gelast, dat de havens toebehoorende aan dezelven, en waartegen thans het leger onder myn bevel, en het nationale eskader werkzaam zyn, zullen blyven geblokeerd.

Ik heb de eer deze myne dispositie ter verschuldigde kennisse van Uwe Excellentie te brengen, met verzoek de goedheid te willen [illegible] op hunne behoorlyke wyze te doen publiceeren, ten einde zulks strekken moge tot narigt van de kooplieden; terwyl het verstaan wordt, dat de havens en respective kusten van gemelde provintien, in eenen staat van blokade blyven van heden af, en tot dat dezelven tot de erkentenis van het Nationale Gouvernement terug keren; daardoor gevolglyk voorkomende, het derwaards zenden van vaartuigen, zoo dat de onderdanen van de natie waartoe Uwe Excellentie is behoorende, hunne eigendommen niet blootstellen; wel te verstaan, dat in welke contraventie het ook zy, de zaak beslist zal worden volgens de omstandigheden van de koers en lading van het vaartuig.

Deze gelegenheid, verleent my het genoegen Uwe Excellentie van myne gevoelens van achting en eerbied voor Uwer Excellentie persoon, te verzekeren.

De Heere behoede Uwe Excellentie voor vele jaren.

Kwartier Generaal te Valencia, den 6den Juny 1821.

Excellentie!

(w. g.) MIGUEL DE LA TORRE.

Aan Zyne Excellentie den Heer Gouverneur en Kapitein Generaal van het Eiland Curaçao.

Door my

M. RICARDO,

Gouv. Trans. en Intr.

Capitania General del Egercito Espedicionario de Costafirme.

Excelentisimo Señor,—Debiendo operar hostilmente contra los individuos de la nacion Española que se han separado de ella, y particularmente con los que se hallan en las provincias de Maracaybo, Coro y Barcelona, he dispuesto queden bloqueados los Puertos pertencientes á las mismas, á donde se dirigen por ahora las operaciones del egercito que esta á mi mando y la Esquadrilla National.

Tengo el honor de participar á V. E. esta disposicion para su debido conocimiento, pidiendole tenga la bondad de hacerlo publicar, en devida forma con objeto de que sirva de gobierno al comercio, y se entienda que los citados Puertos y Costas respectivas á dichas provincias, quedan desde esta fecha y hasta que vuelvan á reconocer al gobierno de la nacion, en estado de bloqueo, evitando por consiguiente la concurrencia de buques para que los [illegible] á que V. E. [illegible] gan sus propiedades; bien entendido que cualquiera contravencion sera jurgada con arreglo á las circunstancias del rumbo y cargamento del buque.

Esta ocasion me proporciona la satisfaccion de asegurar a V. E. los sentimientos de consideracion y respeto acia su persona.

Dios guarde à V. E. muchos años:

Cuartel general de Valencia 6 de Junio de 1821,

Excelentisimo Señor,

MIGUEL DE LA TORRE.

Excelentisimo Señor Gobernador General de la Isla de Curaçao.

VERVOLG

Van De Curaçaosche Courant van den 30sten Juny 1821.

Extract uit het Journaal gehouden by den [illegible] Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba &c. &c. &c.

Juny 30. 1821.

Is gelezen eene missive van Miguel de la Torre, Kapitein Generaal van het Expeditie Leger van de Vaste Kust, in dato 6den Juny ll., behelzende hoofdzakelyk, dat de Havens van Maracaybo, Coro en Barcelona in staat van blokkade gesteld zyn, enz.

Is goedgevonden en verstaan van deze missive, authentiek translaat te zenden aan 's Konings Drukker alhier, ten einde door het inserreeren van hetzelve in de Curaçaosche Courant daaraan de vereischte publiciteit te geven.

De Gouverneur voornoemd,

CANTZLAAR.

TRANSLAAT.

Van den Kapitein Generaal van het Expeditie Leger van de Vaste Kust.

Excellentie!—Verpligt zynde uit hoofde te tusschentydsche wapenstilstand tegen de vyanden van de Spaansche Natie, die zich van dezelve afgescheiden hebben, en by zonder [illegible] de [illegible], welken zich in de provintien van Maracaybo, Coro en Barcelona bevindende, aan te tasten, heb ik gelast dat de havens toebehoorende aan dezelve [illegible] en daartegen thans het leger onder myn bevel, en het nationale eskader werkzaam zyn, zullen blyven [illegible] blokkade [illegible]

[illegible] van Uwe Excellentie te brengen, met verzoek de goedheid te willen hebben deze [illegible] eene behoorlyke wyze te doen publiceeren, ten einde zulks ter kennisse tot aanzien van de koophandel; terwyl het verstaan worde, dat de havens en respective kusten van gemelde provintiën, in eenen staat van blokkade blyven van heden af, en tot dat dezelven tot de gehoorzaamheid van het Nationale Gouvernement terug keeren; daardoor gevolgelyk voortkomende, het derwaards zenden van vaartuigen, zoo als [illegible] Uwe Excellentie [illegible]

Excellentie van myne gevoelens van achting en eer voor Uwer Excellentie persoon, te verzekeren.

De Heere behoede Uwe Excellentie voor vele jaren. Kwartier Generaal te Valencia, den 6den Juny 1821.

Excellentie!

(w. g.) MIGUEL DE LA TORRE.

Aan Zyne Excellentie den Heer Gouverneur en Kapitein Generaal van het Eiland Curaçao.

Door my

M. [illegible]

Gouv. Translateur.

Capitania General del Egercito Expedicionario de Costa firme.

Excelentisimo Señor.—Debiendo operar hostilmente contra los enemigos de la nacion Española que se han separado de ella, y particularmente con las que se llaman las provincias de Maracaybo, Coro y Barcelona, he dispuesto que sus puertos y las Costas pertenecientes á las mismas, á donde se dirigen por ahora las operaciones del egercito que esta á mi mando, y la Esquadra Nacional [illegible]

Tengo el honor de participar á V. E. esta disposicion para su debido conocimiento; pidiendole tenga la bondad de hacerla publicar, en debida forma con objeto de que sirva de gobierno al comercio, y se entienda que los citados Puertos y Costas respectivas á dichas provincias [illegible] bloqueo y hasta que vuelvan á [illegible]

[illegible] por consiguiente la concurrencia de buques [illegible] que los subditos de la [illegible] V. E. [illegible] no [illegible] con sus propiedades [illegible] entendido que cualquiera contravencion sera juzgada conforme á las circunstancias del rumbo y cargamento del buque.

Esta ocasion me proporciona la satisfaccion de asegurar á V. E. los sentimientos de consideracion y respeto acia su persona.

Dios guarde á V. E. muchos años.